

Vinohradský zpravodaj

č. 16/21

17.4.2021

Sbor Církve adventistů sedmého dne Praha-Vinohrady
Londýnská 30, 120 00 Praha 2
www.sborvinohrady.cz

Program sobotní bohoslužby

9:30 – 10:20 Sobotní škola

vede Martin Pavlík

odkaz: <https://zoom.us/j/4461978374>

10:45 – 12:00 Bohoslužba s kázáním

uvádí Pavla Kloudová

Varhanní preludium: Lukáš Petřvalský

Společná píseň č.: 279

Sborová oznámení

Příběh pro děti: Michal Balcar

Introit: Iz 59,1

Společná píseň č.: 272

Přímlovná modlitba: Tomáš Chytrý

1. čtení z Bible: Alenka Baljajevová – Ž 4,1-9

Píseň: Ennio Morricone – Whispers in a Dream

2. čtení z Bible: Jiří Šubrt – Lk 24,36-49

Modlitba ke kázání: Eva Šubrtová

Kázání: Michal Balcar – „Vy jste toho svědky“

Společná píseň č.: 213

Modlitba: Michal Balcar

Sbírka pro potřeby sboru

Poslání: Lk 24,46-47

Společná píseň č.: 280

Varhanní postludium

Online Sobotní škola

Online Bohoslužba

Oznámení sboru Vinohrady

- **Vítejte při dnešní bohoslužbě v kostele Církve adventistů sedmého dne v Londýnské ulici. Kázáním dnes poslouží bratr Michal Balcar.**
- **Příští sobotu bude v našem sboru kázat Martin Pavlík.**
- **Rádi bychom vás pozvali k pravidelnému pátečnímu modlitebnímu setkání od 20:00 a také k sobotní škole od 9:30. Obě akce probíhají přes Zoom a přihlašovací údaje k nim naleznete ve zpravodaji a na webu sboru.**
- **Přimlouvejme se za všechny nemocné, modlíme se za Hanku Jiránkovou. Prosme za ty, kteří zápasí o víru nebo ji ztratili. Prosme o to, ať se nás dotýká evangelium a mění nás k lepšímu. Modleme se v duchu 2 Tes 3,1.**

Ti, kteří by rádi přispěli do **Fondu naléhavé pomoci**, mohou zasílat prostředky, které se rozhodli věnovat, na sborový účet číslo: 1871369/0800, variabilní symbol 77777.

Na provoz sboru můžete přispět také bezhotovostně a to na stejný účet pod v.s. 99999.

Za všechny příspěvky moc děkujeme!

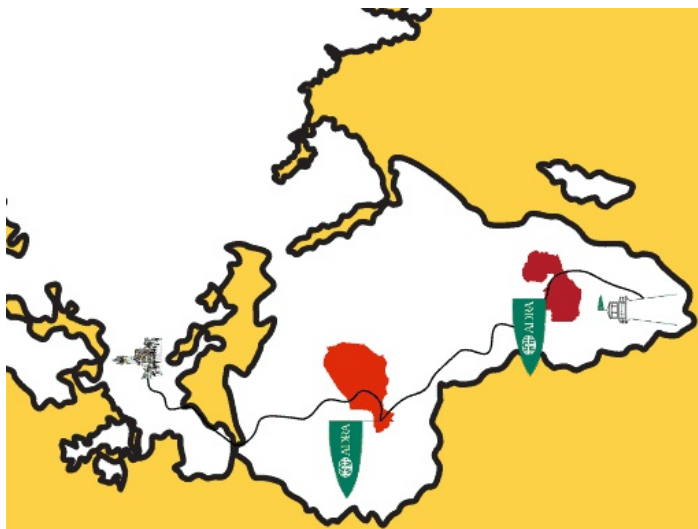

QR platba

 ADRA eDrive

na mys Dobré naděje

20.-30. 5. 2021

Pojed'zte s námi na mys!

Dojed'zte na mys Dobré naděje na elektrokole, kole nebo elektromobilem a udělejte něco pro své zdraví a planetu. A nejen to. Svou účastí zároveň podpoříte humanitární projekty ADRA v Africe. Cesta je daleká, je to rovných 16 825 km, proto se přidejte k nám a pomozte nám dojet do cíle. Zvládneme dojet i zpět do České republiky a dovězt si kus tolik potřebné naděje s sebou?

O co jde?

ADRA eDrive je jedinečná benefiční akce spojená s elektromobilitou. Elektromobily, na elektrokolech či kolech společně s vámi symbolicky dojedeme až na mys Dobré naděje v Africe. Afrika je velice řídké pokrytá nabíjecími stanicemi, to nám ale nebrání ji procestovat alespoň virtuálně. Má totiž veliký potenciál ve využití slunce pro výrobu elektrické energie. Pojďme společně ukázat, že nejen elektromobilem lze dojet až na nejjihnější cíp Afriky.

Komu tím pomůžete?

Svou čistou jízdou podpoříte humanitární projekty organizace ADRA v Africe. V nigerském městě Ouallam se získané finance použijí na vybudování školních tříd pro malijské i místní děti, ale také na vybudování hlubinného vrtu, který zajistí pro zdejší obyvatele dostatek pitné vody. V Zambii peníze použijeme na pomoc v prevenci šíření onemocnění covid-19. Konkrétně zajistíme různá školení a ochranné pomůcky. Také se zde budeme podílet na pomoci v oblasti obživy – distribuci semen na založení zahrádek či hospodářských zvířat, jako jsou kozy a slepice.

Jak můžete dojet až na mys Dobré naděje?

Zaregistrujte se od 1. května 2021.

Zvolte si počet kilometrů, které chcete ujet, a uhrad'te startovné.

Vytiskněte startovní číslo a připevn'te ho na svůj dopravní prostředek, ať už je to elektroautomobil, elektrokolo či obyčejné kolo.

Vyrazte na cestu, kamkoliv to máte rádi, a to mezi 20. a 30. květnem

Vyfoťte se při jízdě a nasdílejte vaši fotku s hashtagem #jedunamys.

Dohromady hodláme ujet 33 650 km, tedy cestu na mys Dobré naděje a zpátky.

Biblický týden

Tajemství Ježíše z Nazareta:
Evangelium v epištolách Efezským
a Koloským

20
21

1.—8. srpna

Konferenční centrum Immanuel
v Dlouhém u Ždírcce nad Doubravou
Přednáší Oldřich Svoboda

www.biblickytyden.cz

Praha, 3. března 2021

Milé sestry, milí bratři a přátelé,

stejně jako v minulých letech vás i letos zveme na **Biblický týden ČS**, který, pokud to situace a opatření dovolí, proběhne v termínu od **1. do 8. srpna 2021** v KC Immanuel v Dlouhém u Ždírcí nad Doubravou. Hlavním hostem a řečníkem bude **OLDŘICH SVOBODA**, kazatel a zástupce ředitele Adventistického teologického institutu. Tématem bude **Tajemství Ježíše z Nazareta: evangelium v epištolách Efezským a Koloským**.

Z BT bude průběžně pořizován videozáznam, odkaz na www.biblickytyden.cz.

Přednášky probíhají vždy v dopoledních hodinách. Odpoledne bude možno prožít různé – při workshopech, sportovních aktivitách, dobrovolnické činnosti, či na výletě po okolí. V době dopoledních přednášek a večerního programu bude pro děti ve věku 4–15 let zajištěn program.

Ceník ubytování i stravy je na stránkách konferenčního centra www.immanuel.cz.

PŘIHLAŠOVÁNÍ: Pouze elektronickou cestou na www.biblickytyden.cz, bude spuštěno ve **čtvrtek 17. června v 16:00 hodin**. Aby bylo možné přihlášku odeslat, musí být u všech zájemců vyplněny následující údaje: jméno a příjmení, datum narození, adresa, požadované místo k ubytování a typ stravy – s masem nebo vegetariánská (vždy pouze na celý týden) v plné penzi nebo polopenzi.

Opět bude v přihlášce možnost zaškrtnout políčko „chci být dobrovolníkem“, a tím si buď vyzkoušet službu, kterou byste mohli v budoucnu realizovat ve svém městě, část svého času věnovat lidem kolem sebe, nebo prostě pomoci místnímu sboru být užitečným tam, kde působí. Zaškrtnutím políčka se hlásíte na středeční odpolední program - dobrovolnickou činnost, která bude určena dle aktuální situace s protikovidovými opatřeními. Organizátorem bude Jan Libotovský, +420 731 119 257, libotovskyan@seznam.cz.

Prosíme, abyste se do vybraných pokojů a chatek hlásili v tom počtu, jaký je u nich uveden. V případě, že nevyužijete plnou kapacitu místnosti, mohou být neobsazená lůžka zaplněna dalšími zájemci. Nechcete-li poskytnout volné lůžko dalším zájemcům, rezervujte si prosím všechna lůžka v pokoji, cena se vám však navýší.

Upozorňujeme, že srub č. 5 a chatka č. 6 jsou vyhrazeny POUZE pro muže a POUZE pro ženy.

Po ukončení registrace (2. července) zašleme na mail kontaktní osoby potvrzení s celkovou cenou, číslem účtu a přiděleným var. symbolem. V případě nemoci nebo jiného vážného důvodu Vám bude platba za pobyt vrácena.

Doufáme, že situace bude natolik příznivá, abychom se mohli setkat. Samozřejmě počítáme s velkou mírou nejistoty a tím, že Biblický týden může být kvůli aktuálním epidemiologickým opatřením zrušen. Děkujeme, že se budete spolu s námi modlit o moudrost a věříme, že nás Bůh povede nejen při plánování, ale i v každodenní realitě našeho života.

Za České sdružení

Vít Vurst

Kontakt/dotazy: Ingrid Škábová, M: 734 521 610, E: ingrid@casd.cz.

Příběh pro děti (Robert Řehák)

Záhadný nápis v jeskyni

Bylo, nebylo, jednou po Velikonocích se u nás stavil Říša a vyprávěl mi, co prožil. Říša Feldstein je chlapec bydlící ve vedlejší baráku, vysoký, hubený a je mu asi tak 13 let. Vím, že ve škole patří mezi oblíbence, ale často se posmíval svým jiným spolužákům, kteří buď vypadali trochu jinak, nebo pocházeli z jiné země. O poselství Velikonoc Říša nikdy neslyšel, ale zato znal všechny lidové zvyky a pověsti. Jedna z nich praví, že se na Velikonoce otvírají skály a v nich je možné najít poklad. Hlavou se mu honilo, co všechno by si za truhlu zlata mohl koupit. Proto se prý před Velikonocemi v pátek ráno vydal do od nás nedaleké Divoké Šárky. S pořádnou baterkou, čepicí a teplým pláštěm. V jeskyních bývá zima. V Divoké Šárce je nejen krásná příroda, ale je to i tajemné místo, protože tam už před tisíci lety žili lidé a dokonce na jednom z kopců po nich dodnes zůstal tajemný menhir ukazující špičkou k nebi jako pyramidu v Egyptě. Když procházel Divokou Šárkou, dostal se až do míst, které neznal: „Tohle místo tu vždycky bylo.“ Ocítl se před otvorem do skály a na zemi před ním – zvláštní kámen. Třpytil se jako drahokam. Z jedné strany byl zlatý, z druhé stříbrný a hodně těžký. Když je tu ten kámen, tak zrovna tohle mohl být ten vchod jeskyně s pokladem! Rozsvítil baterku a skoro vběhl dovnitř. Bum! Hned na prvním metru se praštil do hlavy, až spadl. „Měl jsem si vzít místo čepice helmu!“ Jednou rukou si zamačkával rostoucí bouli a postupoval již opatrněji dále. Jeskyně byla dlouhá a brzy se začala větvit do dalších chodeb. Šel dlouho. V jeskyních člověk rychle ztratí pojem o čase. Čas souvisí s naším vnímáním a možná plyne jinak, než si představujeme. Možná to není jen linie mezi minulostí, přítomností a budoucností. Protože nic nenašel, rozhodl se, že se vrátí. „Kudy jsem přišel?“, „Kudy vede cesta domů?“ Hledal cestu, ale nenašel ji. Popadl ho strach. Ztratil se. „Už nikdy nenajdu cestu domů“. Po několika dalších a dalších zoufalých pokusech začal plakat. S řípkáním se potácel nekonečnými chodbami temné jeskyně. Najednou ve světle baterky něco zahlédl. Před ním do skály vytesaný nápis. Nebyl to však úplně nápis, spíše nějaký symbol nebo tři znaky, tři písmena... Vypadalo to jako tři „n“: NNN. Díval se na ty znaky. Co by to mohlo znamenat? Záhadný nápis ho vytrhl ze vzlykání. „To je dobře, že jsem přestal brečet. Stejně pláč v takových chvílích ničemu nepomáhá. Nesmím ztrácet naději a musím jít dál.“ Najednou mu zhasla baterka. „Musím jít dál“. Po hmatu začal hledat cestu. Najednou uviděl v dálce maličké světlo. „Konečně východ z jeskyně!“. Venku ho to na chvíli zcela oslepilo. Měl radost, že je venku, ale co to? Když se začal rozkoukávat, uviděl před sebou krajinu. Byla však jiná, než jakou znal. Bylo v ní daleko více slunce, tepla a spíše kameny a písek. Stromy byly jiné, ve vzduchu kořeněná vůně. Kde to jsem? V dálce uviděl nějaké město s hradbami z velkých tesaných kamenů oranžovo-žluté barvy. Bylo na mírném kopci. To vůbec nevypadalo jako město, které znám. Tolik slunce, jak v Orientu. Nerozuměl tomu. Pomalým krokem došel až k tomu jinému městu, prošel branou a začal se tupě rozhlížet kolem. Najednou hrc, někdo do někdo vrazil: „Kam koukáš?!“. Před ním stála černovlasá holka asi jeho věku. „A jak to vypadá?“ Říša se podíval překvapeně na sebe a najednou viděl ten rozdíl. Všichni kolem něj měli jednoduché bílé plátěné oblečení a on čepici, baterku a plášť. „Já jsem se asi ztratil“. Odpověděl Říša vyděšeně té holce. Hlavou mu však problesklo: nejenom v místě, ale i v čase. Ale hned to zavrhl. To přeci nemůže být pravda. „Já jsem Mirijam, ale můžeš mi říkat Miri. Jestli chceš, vezmu tě k nám.“ Říša byl rád a šel s ní. Cesta městem byla zvláštní, protože tam panovalo ticho, jakýsi vnitřním světlem

prozářený klid a všechno bylo v bílém. Napadlo ho, že už je sobota a že ta bílá barva může být nejen čistota i nějak blízko věčnosti. Kolem proběhly děti a začaly se Řišovi posmívat: „xenos, xéénóós, xééénóóós...“. „Co to křičí?“ zeptal se své průvodkyně. Došlo mu, že to asi bude pravda. Tohle neznělo jako čeština. „Toho si nevšímej. To jsou hloupé děti. Mají z tebe strach a vysmívají se ti, že jsi xenos – jiný.“ „Já a jiný? Já jsem přeci normální. Jen jsem najednou v jiném světě. To jsou ale opravdu hloupé děti!“ pomyslel si Řiša. Pak si ale vzpomněl na své chování vůči jiným spolužákům u sebe doma. Vyčítali mu, že je „xenofobní“, že má ošklivý strach z jiných. Začalo se mu zase stýskat. Jestli se někdy vrátí domů, tak už se jim nikdy posmívat nebude! Pochopil, že sám je najednou jiný jen kvůli tomu, že se ocitl na jiném místě. „Tady bydlíme, pojď dál.“ Mirijam ho pozvala dál. Tatínek byl asi křečej, protože zrovna šil bílý plášť, nebo bílý pohřební rubáš? Že by bílá měla blízko nejen k věčnosti, ale i ke smrti? V tom Mirijam začala plakat. „Miri, proč pláčeš?“ zeptal se jí starostlivě Řiša, vždyť ještě před chvilkou plakal o sám. „Víš, měla jsem tu učitele, který nás všechny povzbuzoval a dokonce uměl dělat zázraky“ řekla Miriam, trochu se zajíkla „a teď je mrtvý“. „Zázraky? Jak mrtvý? Co se mu stalo?“ naléhal Řiša. „Učil nás, povzbuzoval, ale pak ho obvinili, že chce udělat nějaký převrat či co, zatkl ho, vyslychali, mlátili a nakonec...“ „Nakonec co?“ naklonil se k ní. „Nakonec ho zabili“ z posledního dechu vyslovila Miriam a dál už mluvit nemohla, protože propukla zase v neutuchající. Řiša jí chtěl povzbudit. Přemýšlel, přemýšlel a náhle se mu to spojilo – to znamení tam v té jeskyni, právě v tyhle dny... „Miri, nevím, zda to může být pravda, ale do tvého města jsem přišel skrze takovou jeskyni, kde čas plyne jinak. A uprostřed v té jeskyni jsem našel vytesaný záhadný nápis, který vypadal jako tři „n“: NNN. Možná, že ten nápis znamená: Nikdy neztrácej naději! V době, ze které přicházím, se také vypráví příběh o někom, koho zabili. Dobře to ale nakonec dopadlo. Prý smrt nemá poslední slovo.“ Mirijam to trochu uklidnilo, ale už byl večer a tak mu jen položila vděčně ruku na rameno a odešla někam nahoru spát. Druhý den ráno Řišu probudily v rohu potměšlé křečkovské dílny zvuky a šum. Přicházelo to zvenku. Vyšel z domu na ranní ulici, kde bylo rušno. Jako by začal všední den. Ten tam bylo včerejší ticho a posvátný klid. Město ale bouřilo i něčím jiným. Občas se ozývaly výkřiky radosti. Něco se muselo stát. Na ulici pobíhali sem a tam lidé a na jejich tvářích byly úsměvy. V tom do něj někdo vrazil. Už zase! „Kam koukáš?!“ „Jo to jsi ty, Řišo?“ – byla to Mirijam a vesele vyhrkla: „Řišo, měl jsi pravdu: nikdy neztrácej naději!“, vrazila mu něco do ruky a zmizela v davu. Řiša zůstal překvapeně a nechápajíc stát, sklonil hlavu a podíval se do své ruky. Třímal v ní kožený pytlík. Pomalu rozvázal kožené šňůrky a hle, byl v něm kámen. Ten přeci zná. Ano, byl to on. Ten samý zvláštní třpytivý z jedné strany zlatý a z druhé stříbrný kámen, který našel tou jeskyní... tam doma. Zatočila se mu hlava. Přestával vnímat zvuky ulice a začaly se mu ztrácet. Jako by někam padal. A vtom se Řiša probudil! Byl doma ve své posteli. V jeho pokojičku bylo otevřené okno. Venku se ozvaly zvony. Uvědomil si, že je neděle ráno. Velikonoční neděle ráno. Co se mu to jen zdálo? Byl to jen sen? Když slézal z postele, tak se o něco zakopl. Podíval se na zem. To není možné. Ležel tam ten třpytivý kámen! Vzal ho a za nějakou dobu mí ho přinesl. Jestli mi nevěříte, tak se přijďte na ten kámen ke mně podívat. Řiša mi ho věnoval, když mi vyprávěl o tom příběhu Velkého pátku, Bílé soboty a Velikonoční neděle tam někde daleko na jiném místě a v jiném čase. I kdyby to bylo zlato, tak Řiša prý tenkrát v té jeskyni našel něco, co může je pro jeho život důležitější než hrouda zlata. Bylo to poselství Velikonoc: Nikdy neztrácej naději.

NAROZENINY OSLAVÍ

17.4. Martásek Samuel
19.4. Kderová Markéta
21.4. Skrla Petr
21.4. Tyukosová Ludmila
24.4. Bohuslavová Jana
24.4. Brandejsová Jaroslava

24.4. Zelenohorská Lenka

Blahopřejeme!

DNEŠNÍ POSLÁNÍ – Lk 24,46-47

*Řekl jim: „Tak je psáno: Kristus bude trpět a třetího dne vstane z mrtvých;
v jeho jménu se bude zvěstovat pokání na odpuštění hříchů všem národům, počínajíc
Jeruzalémem.*

Český ekumenický překlad

*And said unto them, Thus it is written, and thus it behoved Christ to suffer, and to
rise from the dead the third day:*

*And that repentance and remission of sins should be preached in his name among all
nations, beginning at Jerusalem.*

King James Version

SBOROVÉ KONTAKTY

Kazatelé	Michal Balcar	734 791 459	michal.balcar@casd.cz
	Martin Pavlík	608 756 094	martin.pavlik@casd.cz
První starší	Vladimír Klouda	724 607 200	vladimir.klouda@passerinvest.cz
Starší pro KD2	Pavla Kloudová	606 602 179	kloudova77@gmail.com
Starší pro KD1	Kamil Staněk	725 039 148	kamilstanek@centrum.cz
Starší pro mládež	Antonín Šedivý	723 418 223	antonin.sedivy@gmail.com
Tajemník	Richard Vlach	602 285 135	vlach@farenet.cz
Správce	Tomáš Chytrý	774 075 470	tomaschytry@seznam.cz

Informace o zpravodaji:

Příspěvky do zpravodaje zasílejte nejpozději vždy do čtvrtka na adresu
vinohradsky.zpravodaj@email.cz.

Na stejné e-mailové adrese se můžete také přihlásit k odběru zpravodaje
elektronickou poštou.

